

O, ti lipi stari časi

Noj imenom Hildegard živi u Gornjoj Pulji. Svi mislu, ona je normalni i dosadni noj, ali to nije tako, ona je ča jako posebnoga! Hildegard naime zna putovati kroz vrime.

Svi u gradu se samo interesiraju za svoje mobitele, a ne za nju. Nigdor ju ne pogleda. Zbog toga je nastala jako, jako tužna... Već nije znala dalje. Odlučila se je, da će se ufati po prvi put otputovati u prošlost.

Postavila se je, zaprla je oči, jako je mislila na svoj cilj i PUFFF.

Kad je opet otvorila oči, je dušala dobar zrak. Nije dušalo po otpadni gazi, nego po veselju.

Najednoč je čula kopita konji. Okrenula se je i zagledala velika kola. „Gdo si ti, ja te još nikada nisam vidio?“, čudio se je vozač. „Ja sam danas stoprv došla i išćem mjesto za prenoćevati!“, upitala se je Hildegard nervozno. „Hodi s nami, ja imam slobodnu hižu za tebe“, odgovorio joj je ljubezno muž.

Hildegard je skočila u kola i tako su se odvezli. Pri vožnji je Hildegard vidila čuda ljudi i upametzela, da nigdor nije imao mobitela. Svi su se družili, nijedan nije gledao u ta šerblj.

Kad su došli na seljački dvor, se je Hildegard ogledala i vidila svoje rodjake. Kašnje se je ispostavilo, da je jedan noj bio nje staramajka! O, kako se je veselila! Bila je još nekoliko tajedan u prošlosti, dokle je nje čas skrsnuo.

Načinilo je PUFFF i stala je opet u sadašnjosti. Izdahnula je: „O, ti lipi stari časi!“

(autorice: Lara i Sophie Berlakovich, Karla Borota, Viktoria Schmidt)